

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὕγδοος

Συνδρομὴ ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησία—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

4 Ἰουλίου 1879

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ

Ἐκτάκτου Ἐπιτροπείας Ἡλίδος, ἐν ἔτει 1831.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀνωτέρου σφραγίδος ἐκκοινοποιήθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ τῆς Ἐστίας κ. Χρήστου Δρακοπούλου. Τὰς ἐπομένους δὲ πολυτίμους πληροφορίας ἐλάβομεν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ κ. Α. Ζ. Μάρουκα. Σ. τ. Δ.

Ἐκ τῶν ὅσα εἶχον ἀποφασισθῆ κατὰ τὸ 1827 ὑπὸ τῆς ἐν Τροιζίνι Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἦτο καὶ τὸ περὶ νέας διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς ἐπικρατείας κατὰ Θέματα, ἀντὶ τῆς ἄκρι: τότε ὑφισταμένης κατ' Ἐπαρχίας. Διὰ δὲ τοῦ Κς ἄρθρου τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεώς τῆς ἡ Συνέλευσις εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὴν Βουλὴν τὸν διὰ νόμου προσδιορισμὸν τῶν ὁρίων ἐκάστου Θέματος. (Βλ. Α. Ζ. Μάρουκα, Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. Η', σελ. 135, καὶ τόμ. Θ', σελ. 25 καὶ 120—127.)

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης, τὸ Βουλευτικὸν σῶμα συνέταξε τὸ ἀνηκόν νομοσχέδιον καὶ ἤρξατο τῆς συζητήσεως ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ 1827· ἀλλ' ἡ συζητήσις παρετάθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἔμεινεν ἀτελής ὅτε κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1828 ἀφίκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀείμνητος Κυβερνήτης Ι. Α. Καποδίστριας.

Ἐν τῷ νέῳ διοργανισμῷ τοῦ Κράτους ὁ Κυβερνήτης ἐζήτησε καὶ τὴν περὶ τῆς νέας Διοικητικῆς διαιρέσεως γνώμην τοῦ Πανελληνίου, τὸ ὁποῖον κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1828 παρεδέξατο τὰ προαβάντα, ὑποδείξαν μόνον ὡς μᾶλλον κατάλληλον τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Θέματα, διὰ τῆς Τμημάτων. Οὕτως ἐξεδόθη τῇ 13 Ἀπριλίου 1828 τὸ Ἰ ψήφισμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ Ἐπικράτεια διηρέθη εἰς 13 Τμήματα: ἐπτά μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, ἑξ δὲ ἐν ταῖς Νήσοις. (Τὸ τμήμα τῆς Ἡλίδος, περὶ οὗ ὁ λόγος ἦδε, περιελάμβανε τὰς Ἐπαρχίας Γαστούνης καὶ Πύργου.)—Σημειούσω ἐν παρόδῳ ὅτι, ὅτε μετὰ ταῦτα προσετέθησαν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα αἱ κατὰ τὴν Στερεάν Ἐπαρχίαι, διηρέθησαν καὶ αὗται εἰς δύο ἕτερα Τμήματα, ὧν τὸ μὲν περιελάμβανε τὰς τῆς Ἀνατολικῆς, τὸ δὲ τὰς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸ μνημονουθὲν Ἰ ψήφισμα, καὶ κατὰ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθὲν ἀθημερὸν ὑπ' ἀριθ. 1699 Διάταγμα, Ἐκτακτοὶ Ἐπίτροποι διορίσθησαν εἰς τὰ Τμήματα.

Ἀρχαίων ἡμερῶν ἀναμνησθέντες ἐκ τοῦ τύπου τῆς προκειμένης σφραγίδος, λέγομεν παρεκβατικῶς ὅτι, Ἐκτακτος Ἐπίτροπος ἐν Ἡλίδι, διορίσθη κατὰ πρότον τῇ 16 Ἀπριλίου 1828 ὁ Σπυρίδων Καλογερόπουλος. Τοῦτον μετατεθέντα εἰς τὸ Ἀνεκκλήτων Δικαστήριον τῇ 14 Ἀυγούστου 1829, διεδέξατο ὁ Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος, ὃν μετατεθέντα τῇ 5 Ἀυγούστου 1831 εἰς τὸ τμήμα τῆς Λακωνίας, ἀντικατέστησεν ὁ Α. Βλαχόπουλος ἄνδρες οὗτοι, καὶ οἱ τρεῖς ἐκ τῶν σπουδαιῶς προσεγεγόντων ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα.

Ἡ σφραγίς, ἥς ὁ τύπος παρετέθη ἀνωτέρω, ἐχαράχθη βεβαίως ὅτε διορίσθη ἑκτακτος ἐν Ἡλίδι ἐπίτροπος ὁ τελευταῖος τῶν μνημονουθέντων τριῶν, δηλαδὴ ἐν ἔτει 1831.»

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Α'

Φίλιτατέ μοι,

Παραπονείσαι, ὅτι, πρὸ πολλοῦ φθὰς εἰς Βερολίνον, ἐλησμόνησα ἦν σοὶ εἶχον δώσει ὑπόσχεσιν, ὅταν σ' ἀπεχαιρέτων, τοῦ νὰ σοὶ περιγράψω τὴν αὐτοκρατορικὴν πόλιν τῆς Γερμανίας ὅψοτε ἀφίχθῶ εἰς αὐτήν. Ἐγὼ δέ, δικαιοῦτερον ἔσως, παραπονοῦμαι ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν ἐκέλην σὺ πρῶτος δὲν τὴν ἐλησμόνησας. Κομπάζων ἐπὶ τῷ διδακτορικῷ μου διπλώματι, ἐνόμιζον, ὅτε ἀπηροχόμην ἐξ Ἑλλάδος, ὅτι ὅλα τὰ ἤξευρον, καὶ δὲν μοὶ ἔμεινεν ἄλλο ἢ νὰ περιτρέξω ὡς ἀργὸς καὶ ἀφροντὶς περιηγητῆς τὴν Βυρώπην. Ἀλλ' ὅτε εἶδον ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματα, ἐγνώρισα τὴν ἀπάτην μου, καὶ μέχρι τοῦδε ἐν τοῦλάχιστον ἔμαθον, ὅτι πάμπολλα ἀγνοῶ δι' ἃ ἤδη κατοικῶ τὰ πανεπιστημεῖα μᾶλλον ἢ τὰς πόλεις, καὶ πιθανῶς θὰ ἡδυνάμην νὰ σοὶ γράψω ὅπως οὖν ἐν γνώσει περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν παραδόσεων αὐτῶν πολλὰ ἀοιδόλως σ' ἐνδιαφέρουσιν, ἀλλ' ὀλιγίστα καὶ ἀτελέστατα ἐξ ὅσων θέλεις νὰ μάθης περὶ Βερολίνου καὶ τῶν κατοίκων αὐτοῦ. Ἄστυον δὲ μοὶ φαίνεται ὅτι ἐλπίζεις νὰ μὲ δελεάσῃς, δίδων μοὶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θέλεις προσπαθήσει νὰ δημοσιεύσῃς τὰς ἐπιστολάς μου. Ἄλλο δὲν ἔλειπεν! Ἄν ἐνόμιζον ὅτι σπουδαιολογεῖς, θὰ ἤρκει τοῦτο ἵνα μοὶ προαλύσῃ τὸν κάλαμον, καὶ λέξιν νὰ μοὶ σοὶ γράψω· σὺ δ' εἰπέ με ἐπίσκοπον. Τὰ τῆς ἐπιστήμης μου ἐπιμελῶς σπουδάζω, καὶ ἴσως μέχρι τέλους τὰ καταφέρω· καλλιπέειαν ὅμως δὲν ἐπαγγέλλομαι, καιρὸν δὲν ἔχω, ἀκόμη ὀλιγώτε-